

רשומות

קובץ התקנות

22 בדצמבר 1966

1973

ט' בטבת תשכ"ז

עמוד	
1044	תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון מס' 2), תשכ"ז—1966
1045	תקנות חקירת יכולת, תשכ"ז—1966
1045	תקנות המקרקעין (אגרות) (תיקון), תשכ"ז—1966
1046	תקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה) (תיקון), תשכ"ז—1966
1047	תקנות בתי הדואר (תשלום הובלה), תשכ"ז—1966
1048	תקנות המשטרה (העסקת שוטרים נוספים) (תיקון), תשכ"ז—1966
1048	תקנות הדרכונים (תיקון), תשכ"ז—1966
1049	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במוזן, ליצורו והחסנתו) (תיקון), תשכ"ז—1966
1049	צו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 8), תשכ"ז—1966
1050	צו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 9), תשכ"ז—1966
1050	אכרזת תקנים (תקן ישראלי 32 — סיון תשכ"ו (מאי 1966) — תקעים חשמליים ובתירתקע של קיר), תשכ"ז—1966

מדור לשלטון מקומי

1051	אכרזת חיפה (שינוי תחום העיריה), תשכ"ז—1966
1052	צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (מנשה, תיקון), תשכ"ז—1966
1053	צו המועצות המקומיות (א) (יבנאל, תיקון), תשכ"ז—1966
1054	צו המועצות המקומיות (א) (נשר, תיקון), תשכ"ז—1966
1055	צו המועצות המקומיות (א) (פרדס-חנה, תיקון), תשכ"ז—1966
1056	חוק עזר לאשקלון (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ז—1966
1058	חוק עזר ללוד (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ז—1966
1060	חוק עזר לרמלה (ביטול הגיבויים מהשווי לצורך ארנונה של בנין), תשכ"ז—1966
1060	חוק עזר לראמה (שווקים), תשכ"ז—1966

תיקון טעויות

חוק בתי המשפט, תשי"ז—1957

תקנות סדר הדין האזרחי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 46 לחוק בתי המשפט, תשי"ז—1957¹, ושאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות סדר הדין האזרחי, תשכ"ג—1963² —

תיקון תקנות
סדר הדין
האזרחי

- (1) האמור בתקנה 254 יהיה תקנת משנה (א) ואחרית יבוא:
- „(ב) הוגשה בקשה למתן צו לפי תקנת משנה (א) תומצא לנתבע או להיבד בדין הודעה על כך, והבקשה תישמע בפני הצדדים; אולם אם הוכחו, להנחת דעתו של בית המשפט או הרשם, כתצהיר או בדרך אחרת, עובדות המראות כי ההשהיה בדיון עשויה לגרום למבקש הצו נזק שאין לו תקנה או נזק חמור, רשאי בית המשפט או הרשם ליתן צו על פי צד אחד, מטעמים שיירשמו.”
- (2) בתקנה 255, במקום „אלא אם עלה שווי התביעה על 250 לירות” יבוא „אלא אם עלה שווי התביעה על 500 לירות, זולת אם התביעה היא למוזנות.”
- (3) אחרי תקנה 257 יבוא:

„הפקדת
ערבון
על ידי
המבקש

257א. (א) בית המשפט או הרשם העומד לתת צו עיכוב יציאה על פי צד אחד, יתנה את מתן הצו בהפקדת סכום כסף בקופת בית המשפט, מלבד הערובה לפי תקנה 257, שלא יפחת מ־1000 לירות ולא יעלה על 10,000 לירות, זולת אם התביעה היא למוזנות.

(ב) בית המשפט או הרשם יורה, לבקשת הנתבע או החייב בדין, על חילוט הערבון כולו או מקצתו, לטובת הנתבע או החייב בדין, אם שוכנע, כי בקשת עיכוב היציאה לא היתה סבירה או לא היתה דרושה למטרות האמורות בתקנה 254; חילוט הערבון אינו מותנה בגרימת נזק של ממש לנתבע או לחייב בדין.

(ג) מצא בית המשפט או הרשם, כי התניית צו עיכוב יציאה בהפדת ערבון יש בה, בגסיבות המקרה, משום אי צדק, יכול הוא מטעמים שיפרש לפטור מהפקדה.”

(4) במקום תקנה 259 (ב) יבוא:

„(ב) לא יהיה תוקף לצו בתום שנה מיום נתינתו, יהיו אשר יהיו המועד או התנאים שנקבעו בצו ביחס לתחולתו, מלבד אם ניתן למועד פחות משנה; בית המשפט או הרשם רשאי להאריך את עיכוב היציאה מן הארץ על ידי מתן צו חדש.”

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון מס' 2), תשכ"ז—1966.”

השם

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

ל' בכסלו תשכ"ז (13 בדצמבר 1966)
(חמ 70002)

¹ ס"ח 298, תשי"ז, עמ' 148.
² ק"ה 1477, תשכ"ג, עמ' 1880; ק"ת 1497, תשכ"ד, עמ' 70.

פקודת החוב (מאסר)

תקנות בדבר הקירת יכולת

בתוקף סמכותי לפי סעיף 14 לפקודת החוב (מאסר) ¹ (להלן — הפקודה), וסעיפים 14 (א) ו־27 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 ², וסעיף 46 לחוק בתי המשפט, תשי"ז—1957 ³, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

הגשת תצהיר	1. המגיש בקשה לפי סעיף 10 לפקודה רשאי לצרף לבקשתו תצהיר שבו יכלול פרטים בדבר נכסי החייב, הכנסותיו ויכולתו למלא אחרי פסק הדין, ויכול הוא לכלול בתצהירו הצעה בדבר השיעורים שבהם ישולם החוב.
הזמנת החייב	2. צירף המבקש תצהיר כאמור, ימצא לחייב העתק הימנו עם ההזמנה לחקירת יכולת; ההזמנה תכלול התראה שאם החייב לא יתייצב בלי סיבה מספקת לחקירת היכולת, יכול שיינתן צו בהעדרו.
עיון מחדש	3. נתן פקיד ההוצאה לפועל הראשי צו על סמך התצהיר או על פי כל ראיה אחרת, בהעדרו של החייב, רשאי הוא לפי בקשת החייב, אם ראה שהיתה סיבה מספקת לאי התייצב בותו או שמן הצדק לעשות כן, לחזור ולחקור בדבר יכולתו של החייב למלא אחרי פסק הדין, אם התייצב החייב לחקירה במועד שנקבע לכך.
העברת חקירת יכולת	4. היה החייב מתגורר מחוץ לאזור שיפוטו של בית המשפט שעל ידו מכהן משרד ההוצאה לפועל, רשאי פקיד ההוצאה לפועל הראשי להורות כי החייב ייחקר במשרד ההוצאה לפועל של מקום מגוריו; המשרד יודיע למבקש על תאריך החקירה ופרוטוקול החקירה יועבר אל פקיד ההוצאה לפועל הראשי אשר לו הוגשה בקשת החקירה, שיחליט על פיו בדבר יכולת החייב.
השם	5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות חקירת יכולת, תשכ"ז—1966“.

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

ל' בכסלו תשכ"ז (13 בדצמבר 1966)
(חמ 70015)

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק ס"ח, עמ' 584.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ס"ח 233, תשי"ז, עמ' 148.

פקודת העברת קרקעות

תקנות בדבר אגרות רישום כפנקסי מקרקעין

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לפקודת העברת קרקעות ¹, וסעיפים 14 (א) ו־27 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 ², אני מתקין תקנות אלה:

תיקון התוספת	1. בסעיף 1(ד) של התוספת לתקנות המקרקעין (אגרות), תשכ"ז—1966 ³ , בפסקה (1), במקום המלים „הוא תאגיד“ יבוא „הוא המדינה או תאגיד“.
השם	2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המקרקעין (אגרות) (תיקון), תשכ"ז—1966“.

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

כ"ה בכסלו תשכ"ז (8 בדצמבר 1966)
(חמ 70143)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק פ"א, עמ' 355.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 1874, תשכ"ז, עמ' 1864.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

תקנות בדבר קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 115 וסעיפים 8, 9 ו-12 לתוספת החמישית לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 5 לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשי"ד—1956² (להלן — התקנות העיקריות), במקום „הנפגע, במכתב רשום, להתייצב” יבוא „הנפגע להתייצב”
תיקון תקנה 5
2. במקום תקנה 15 לתקנות העיקריות יבוא:
הוספת תקנה 15

15. הועדה רשאית לקבוע דרגת נכות קטנה או גדולה עד מחצית מזו שנקבעה לצד המבחנים, בשים לב למקצועו, לגילו או למינוו של נפגע, ובלבד שדרגת הנכות לא תעלה על 100%, ואם היא פחותה מ-25% — שלא תעלה על 24%.
3. אחרי תקנה 16 לתקנות העיקריות יבוא:
הוספת תקנה 16א

16א. לא תקטין הועדה דרגת נכות על פי תקנה 15, לא תגדיל דרגת נכות של 25% ומעלה לפי אותה תקנה ולא תגדיל דרגת נכות לפי תקנה 16, אלא לאחר התייעצות עם הרשות האמורה בתקנה 18א.
4. בתקנה 36 לתקנות העיקריות, אחרי „אישר” יבוא „בכתב”.
5. בתקנה 41 לתקנות העיקריות —
תיקון תקנה 41

(1) במקום תקנת משנה (ב) יבוא:

„(ב) מבוטח שמשתלמת לו קיצבה לפי התוספת החמישית לחוק ובעת הפגיעה בעבודה טרם מלאו לו 18 שנה, תחושב הקיצבה החל מיום היותו בן 18 שנה על בסיס דמי פגיעה ליום השווים ל-60% מדמי הפגיעה המקסימליים ליום, ובלבד שהקיצבה שתשלם לו כאמור לא תקטן מקיצבה שהיתה משתלמת לו אלמלא תקנת משנה זו.”

(2) בתקנת משנה (ג), במקום „כאילו הכנסתם היא שכר עובד מבוגר כמש” מצותו בתקנת משנה (א) יבוא „על בסיס דמי פגיעה ליום השווים ל-75% מדמי הפגיעה המקסימליים ליום, ובלבד שהקיצבה שתשלם להם כאמור לא תקטן מהקיצבה שהיתה משתלמת להם אלמלא תקנת משנה זו.”
6. בתקנה 43 לתקנות העיקריות:
תיקון תקנה 48

(1) בתקנת משנה (ב), במקום „לא יותר מלירה אחת” יבוא „לא יותר מ-1.50 לירות”, ובמקום „שלא יעלה על שמונה לירות” יבוא „שלא יעלה על 12 לירות”.

¹ ס”ח 137, תשי”ד, עמ’ 6.
² ק”ח 612, תשי”ד, עמ’ 864; ק”ח 1777, תשכ”ה, עמ’ 2791.

(2) אחרית תקנת משנה (ב) יבוא:

„(ג) הסכומים הנקובים בתקנת משנה (ב) או שנקבעו על פיה יוקטנו או יוגדלו בהתאם לתנודות יוקר המחיה שלפיו משתלמת תוספת יוקר לעובדי המדינה“.

7. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה) (תיקון), תשכ״ז—1966“.

כ״ג בכסלו תשכ״ז (6 בדצמבר 1966)
(תמ 750801)

יגאל אלון
שר העבודה

תקנות בתי הדואר

תקנות בדבר תשלום הובלה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 29 ו-107 לפקודת בתי הדואר¹ (להלן — הפקודה), וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש״ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. לבעל שירות נוסעים ציבורי ישולמו במקום התשלום המפורט בתוספת השניה לפקודה בעד הובלת שק דואר —

(1) במונית — שליש ממחיר כרטיס נסיעה;

(2) באוטובוס — כמפורט להלן בטור א' למרחקים בהם מחיר כרטיס נסיעה באוטובוס של „אשד“ (אגד) אגודה שיתופית לתחבורה בע״מ הוא כפי שצויין להלן בטור ב':

טור א'	טור ב'
טור א'	טור ב'
50 אגורות	עד 0.93 לירות
65 אגורות	למעלה מ־0.93 עד 2.40
1.24 לירות	למעלה מ־2.40 עד 7.50
שליש ממחיר כרטיס נסיעה	למעלה מ־7.50

2. תקנות בתי הדואר (תשלום הובלה), תשכ״ג—1962³ — בטלות.

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (תשלום הובלה), תשכ״ז—1966“.

כ״ח בכסלו תשכ״ז (11 בדצמבר 1966)
(תמ 7600)

אליהו שרון
שר הדואר

¹ חוקי א״י, כרך ב', פרק סמ״ו, עמ' 1155; ע״ר 1945, חוס׳ 1 מס׳ 1486, עמ' 122.
² ע״ר תש״ח, חוס׳ א' מס׳ 2, עמ' 1.
³ ק״ת 1300, תשכ״ג, עמ' 272.

פקודת המשטרה

תקנות בדבר העסקת שוטרים נוספים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 50 לפקודת המשטרה¹, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. האמור בתקנה 7 לתקנות המשטרה (העסקת שוטרים נוספים), תשכ"ב—1962³, יהיה תקנת משנה (א) ואחריה יבוא:
„(ב) רשאי מפקד משטרת המחוז לאשר בכל עת בקשה אף אם הוגשה במועד אחר מהאמור בתקנת משנה (א), אם ראה לעשות כן.”

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המשטרה (העסקת שוטרים נוספים) (תיקון), תשכ"ז—1966.”

כ"ו בכסלו תשכ"ז (9 בדצמבר 1966)
(חמ 77000)

בכור שלום שיטריה
שר המשטרה

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ב, עמ' 1124.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 1855, תשכ"ב, עמ' 2514.

חוק הדרכונים, תשי"ב—1952

תקנות הדרכונים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 לחוק הדרכונים, תשי"ב—1952¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. האמור בתקנה 3 לתקנות הדרכונים, תשי"ב—1952², יסומן (א) ואחריו יבוא:
„(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), בעד מתן דרכון או תעודת מעבר לקבוצת בני אדם לשם נסיעה בצוותא תשולם אגרה בסך 10 לירות בתוספת של 5 לירות לכל אדם ששמו כלול בדרכון או בתעודת המעבר.”

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הדרכונים (תיקון), תשכ"ז—1966.”

כ"א בכסלו תשכ"ז (4 בנובמבר 1966)
(חמ 78611)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ כ"ח 102, תשי"ב, עמ' 300; ס"ח 232, תשי"ז, עמ' 142.
² ק"ח 295, תשי"ב, עמ' 1341; ק"ח 1227, תשכ"ב, עמ' 412.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר הסחר במזון, ייצורו והחסנתו

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

1. הנאמר בסעיף 5 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), תיקון סעיף 5 תשכ"א—1960, יסומן (א) ואחרי יבוא:

„(ב) קמעונאי חייב להחזיק בחנותו את מכונת השקילה, המשמשת לו לשקילת מצרך הנמכר על ידיו לפי משקל, במקום ובאופן המאפשרים לקונה לראות על נקלה וללא הפרעה את פעולת השקילה ואת תוצאותיה.“

2. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו) השם (תיקון), תשכ"ז—1966“.

ז א ב ש ר ף
שר המסחר והתעשייה

כ"ב בכסלו תשכ"ז (5 בדצמבר 1966)
(חמ 740101)

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ת 1082, תשכ"א, עמ' 590.

תקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור ההיסל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו שעת-חירום (שיעור תשלום חובה), תשכ"ה—1964, במקום פרט 445 החלפת פרט 445:

טור א'	טור ב'	טור ג'	טור ד'	טור ה'	טור ו'
הפרט	הפרק או הפרט של העריף הסכם	ה ת י א ו ר	היחידה	ההיסל כלירות	המטרה
445,	44.14 (3) (ט)	לוחות לעשיית לבידים שנתקבלו ע"י קילוף	טונה	200	הסדרת הביקוש, קיום מחיר אחיד.

2. לצו זה ייקרא „צו שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 8), תשכ"ז—1966“.

ז א ב ש ר ף
שר המסחר והתעשייה

כ"ה בכסלו תשכ"ז (8 בדצמבר 1966)
(חמ 74040)

¹ ס"ח 484, תשכ"ר, עמ' 175; ס"ח 474, תשכ"ו, עמ' 81.
² ק"ת 1627, תשכ"ה, עמ' 54.

תקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור ההימל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958,¹ אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו שעת-חירום (שיעור תשלום חובה), תשכ"ה—1964,² במקום פרט 921 יבוא:

החלפת פרט 921

סור א'	סור ב'	סור ג'	סור ד'	סור ה'	סור ו'
הפרט	הפרק או הפרט של העריף המכס	התיאור	יחידה	ההיטל כלירות	המטרה

921.	(א) פרק 92	כלי נגינה או חלקיהם — כלי נגינה, למעט מגדולינות, גיטרות, גיטרות חשמליות, חלילים, תופים וכסילופונים	חישוב מיוחד	הסדרת הביקוש, הגנת תוצרת הארץ	
	(ב) 92.10 (א)	חלקים לכלי נגינה	חישוב מיוחד	הסדרת הביקוש, הגנת תוצרת הארץ.	

2. לצו זה ייקרא „צו שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 9), תשכ"ז—1966“.

כ"ה בכסלו תשכ"ז (8 בדצמבר 1966) **ז א ב ש ר פ**
שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 434, תשכ"ד, עמ' 175; ס"ח 474, תשכ"ו, עמ' 81.
² ק"ח 1627, תשכ"ה, עמ' 54.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 32 — סיון תשכ"ו (מאי 1966) — תקעים חשמליים ובחירתקע של קיר“ הוא תקן רשמי.

אכרזה על תקן כתקן רשמי

2. התקן האמור תופקד:

מקומות הפקדת התקן

(1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;

(2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, רח' אגרון 30, ירושלים;

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 80.
² ק"ח 785, תשי"ח, עמ' 1047.

החלקות : 220 עד 242, 1202, 1204 עד 1237 וחלק מחלקות 1201, 1203 (מורחית לציר הכביש) בגוש 10444 כמסומן במפה של עיריית חיפה הערוכה בקנה מידה 1:10.000 והחתומה ביד שר הפנים ביום י"ד בחשון תשכ"ז (28 באוקטובר 1966). שהעתקים ממנה מופקדים במשרד הפנים, ירושלים, במשרדי הממונה על מחוז חיפה וב- משרדי עיריית חיפה (להלן — המפה) ;

1 עד 10, 19 עד 30, 38 עד 50, 55 עד 65, 71 עד 76 וחלק מחלקות 54 (מסילת הברזל), 37 (דרך חיפה—תל-אביב) בגוש 10730 ;

1 עד 3, 8 וחלקים מחלקות 4, 6 בגוש 11203 כמסומן במפה ;

6 וחלקים מחלקות 1, 5 בגוש 11205 כמסומן במפה ;

חלק מחלקה 10 בגוש 11209 כמסומן במפה ;

5, 6 בגוש 11210 ;

46, 52 עד 61 בגוש 11221 ;

1, 2, 27, 28, 30 עד 39, 41, 47, 93 עד 95, 97 עד 126, 128 עד 142, 144 (דרך), 145 וחלק מחלקה 22 (דרך) בגוש 11570 כמסומן במפה ;

5 בגוש 11625 ;

6 עד 8 בגוש 11639 ;

4 עד 9, 12 עד 20, 30 בגוש 11660 ;

41 עד 41 בגוש 11666 ;

43 עד 43, 78, 125, 130 עד 132 בגוש 11881 ;

1 עד 4, 5, 6, 22 עד 27, 44 עד 58, 93 עד 96 וחלק מחלקות 97, 98, 99 בגוש 11882 כמסומן במפה ;

החלק המערבי של חלקה 1 בגוש 11892 כמסומן במפה ;

1, 3 בגוש 11893."

2. לאכרזה זו ייקרא "אכרזה חיפה (שינוי חחום העיריה), תשכ"ז—1966".

השם

י"ד בחשון תשכ"ז (28 באוקטובר 1966) חיים משה שפירא שר הפנים (חמ 8071)

פקודת המועצות המקומיות

צו בדבר המועצה האזורית מנשה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 1 ו-2 לפקודת המועצות המקומיות¹, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח—1958², בפרט (לג) —

(1) בהגדרה של "מפה", אחרי " (11 במרס 1965) " יבוא "וביום ט"ז בכסלו תשכ"ז (29 בנובמבר 1966) ."

תיקון פרט
(ג) בתוספת
הראשונה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח הדין 9, תשכ"ה, עמ' 236.
² ק"ת 797, תשי"ח, עמ' 1256 ; ק"ת 1486, תשכ"ג, עמ' 2055 ; ק"ת 1718, תשכ"ה, עמ' 1881.

- (2) בישוב משמרות, במקום החלקות המפורטות לצדו בטור ב' יבוא:
- 1, עד 6, 41 בגוש 10071; 22 עד 29 בגוש 10098; 26 עד 33, 36 עד 43, 48, וחלק מחלקה 46 ו-47 (דרכים) בגוש 10099; 33, 110, 116, 138 וחלק מחלקות 38, 49, 104 (דרך ונחל אכזב) בגוש 10100.
2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (מגשה, תיקון), תשכ"ז—1966”.

ט"ז בכסלו תשכ"ז (29 בנובמבר 1966) חמ 8001
 חיים משה שפירא שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

צו בדבר המועצה המקומית יבנאל

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 1 ו-2 לפקודת המועצות המקומיות, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950², במקום פרט (סג), יבוא:
- „(סג) המועצה המקומית יבנאל.
 תאריך הקמתה: ג' בשבט תשי"א (10 בינואר 1951).
 תחום המועצה: גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל):
 15271, 15277, 15386, 15433 עד 15443, 15483, 17347 עד 17349, 17353 עד 17360, 17364 עד 17375 — בשלמותם;
 החלקות: 2, 9 עד 19 וחלק מחלקה 3 (דרך) בגוש 15387;
 25 עד 28 וחלק מחלקה 3 (דרך) בגוש 15395;
 1 עד 3, 5 עד 21, 92 וחלקים מחלקות 4, 94 (דרך) בגוש 15485 כמסומן במפת תחום המועצה המקומית יבנאל, הערוכה בקנה מידה 1:10.000 והחתומה ביד שר הפנים ביום ט"ז בכסלו תשכ"ז (29 בנובמבר 1966), שהעתיקים ממנה מופקדים במשרד הפנים, ירושלים, במשרד הממונה על מחוז הצפון, נצרת-עלית, ובמשרד המועצה המקומית יבנאל (להלן בפרט זה — המפה);
 1, 2, 145 וחלק מחלקה 141 (דרך) בגוש 15486;
 5 בגוש 17346;
 1 עד 18, 21, 34 עד 36 בגוש 17352;
 1, 2, 4 עד 14, 26, 27, 30 עד 54 בגוש 17361;
 חלק הגוש 17345 המסומן במפה באות א'”.
2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (יבנאל, תיקון), תשכ"ז—1966”.

החלפת פרט (סג) בתוספת הראשונה

ט"ז בכסלו תשכ"ז (29 בנובמבר 1966) חמ 8011
 חיים משה שפירא שר הפנים

¹ ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ת 897, תשי"ד, עמ' 89; ק"ת 1219, תשכ"ב, עמ' 280.

פקודת המועצות המקומיות

צו בדבר המועצה המקומית נשר

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 1 ו-2 לפקודת המועצות המקומיות, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950, במקום פרט (מו), יבוא:

החלפת פרט
(מו) בתוספת
הראשונה

(מו) המועצה המקומית נשר.

תאריך הקמתה: י"ב בתשרי תשי"ג (1 באוקטובר 1952).

תחום המועצה: גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל):

הגושים: 11165 עד 11171, 11204, 11206 עד 11208, 11217 עד 11220, 11227 עד

11237, 11239 עד 11241, 11885, 11894 עד 11896 — בשלמותם;

11205 — פרט לחלקה 6 וחלקי החלקות הצפוניים 1, 5 המותחמים בדרום

בקו ישר מנקודה 128/BS מזרחה עד הנקודה 135/BS.

משם צפונית-מזרחה בכיוון הנקודה 72/BS עד גבול הגוש;

11210 — פרט לחלקות 5, 6;

11666 — פרט לחלקות 41 עד 126;

החלקות: 5, 7, 9, 10 וחלקי החלקות הדרומיים 4, 6 המותחמים בצפון בקו מנקודה

הנמצאת על הגבול המערבי של הגוש מערבית לפינה הצפונית ביותר של

חלקה 7, משם בקו ישר מזרחה דרך הפינה הנ"ל בכיוון הנקודה 129/BS

עד הנקודה הנמצאת 144 מטר מערבית ממנה, משם בכיוון צפוני-מזרחי

עד הנקודה 128/BS בגוש 11203;

2 עד 9, 11, חלק דרומי-מזרחי של חלקה 10 המותחם בצפון-מערב

בקו מנקודה 21/BS בכיוון דרומי-מערבי עד הנקודה 72/BS

ומשם מכיוון הנקודה 135/BS עד גבול הגוש, חלק צפוני-מזרחי של

חלקה 10 המותחם בדרום-מערב בקו ישר מהפינה הצפונית ביותר של

חלקה 9 בכיוון צפוני-מערבי עד הנקודה 105/BS ובהמשך הקו עד

גבול הגוש בגוש 11209;

12, 25 עד 33 וחלקי החלקות 10, 11, 13 עד 20, 62 בגוש 11221 כמסומן

במפת תחום המועצה המקומית נשר, הערוכה בקנה מידה 1:10,000 וה-

חתומה ביד שר הפנים ביום י"ד בחשוון תשכ"ז (28 באוקטובר 1966),

שהעתקים ממנה מופקדים במשרד הפנים, ירושלים, במשרד הממונה על

מחוז חיפה, ובמשרד המועצה המקומית נשר (להלן בפרט זה — המפה).

7 עד 21, 28 עד 43, חלק מחלקה 97 וחלק מחלקות 99 ו-98 (דרכים) בגוש

11882;

החלק המזרחי של חלקה 1 בגוש 11892 כמסומן במפה;

שטח הכפר המותחם על ידי הגושים 11235 עד 11237.

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (נשר, תיקון), תשכ"ז—1966“.

השם

חיים משה שפירא

שר הפנים

י"ד בחשוון תשכ"ז (28 באוקטובר 1966)

(חמ 8011)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 127, תש"א, עמ' 178; ק"ת 1346, תשכ"ב, עמ' 2875.

פקודת המועצות המקומיות

צו בדבר המועצה המקומית פרדס-חנה

בחוק סמכותי לפי סעיפים 1 ו-2 לפקודת המועצות המקומיות¹, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950², במקום פרט (יט), יבוא:

החלטת פרט
(יט) לתוספת
הראשונה

„(יט) המועצה המקומית פרדס-חנה.

תאריך הקמתה: ל' בתשרי תשי"י (23 באוקטובר 1949).

תחום המועצה: גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל):

הגושים: 10091, 10093 עד 10095, 10097, 10102 עד 10105, 10107 עד 10113, 10119,

10121, 10123, 10124 — בשלמותם;

10092 — פרט לחלקות 1, 2, 4, 5, 6, 7, 10, 13, 14;

10096 — פרט לחלקות 12, 13, 14, 16 עד 20, 31, 54 וחלק מחלקה 15

(כביש);

10100 — פרט לחלקות 33, 110, 116, 138 וחלקי חלקות 36, 38, 49 כמסומן

במפת תחום המועצה המקומית פרדס-חנה הערוכה בקנה מידה

1:10,000 והחתומה ביד שר הפנים ביום ט"ז בכסלו תשכ"ז

(29 בנובמבר 1966) שהעתיקים ממנה מופקדים במשרד הפנים,

ירושלים, במשרד הממונה על המחוז חיפה, ובמשרד המועצה

המקומית פרדס-חנה (להלן בפרט זה — המפה);

10106 — פרט לחלקות 21 עד 23, 27, 29;

10118 — פרט לחלקות 1, 2;

10122 — פרט לחלקות 38, 39 וחלק מחלקה 43 כמסומן במפה;

10658 — חלק מחלקה 1 כמסומן במפה;

10661 — חלק מחלקה 1 כמסומן במפה;

החלקות: 18 עד 32 בגוש 10017;

7 עד 13, 21 עד 26 וחלק מחלקה 16 הגובלת בחלקה 26 בגוש 10090

כמסומן במפה;

1 עד 21 בגוש 10098;

1 עד 23, 34, 35, 52 עד 56, 44, 45 (כבישים) וחלק מחלקות 46, 47 (כביש

שים) בגוש 10099;

1 עד 12, 23 עד 30, 32 עד 46, 64 עד 76, 88 עד 116, 118 עד 123, 126 עד

130 וחלקי חלקות 13 עד 22, 117, 124 בגוש 10101 כמסומן במפה;

1 עד 3, 8 עד 11 וחלקי חלקות 4, 30, 31 בגוש 10114 כמסומן במפה;

38 עד 44 וחלק מחלקה 45 הגובלת בחלקות 41 עד 44 בגוש 10117 כמסומן

במפה.

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (פרדס-חנה, תיקון), תשכ"ז—1966".

חיים משה שפירא
שר הפנים

ט"ז בכסלו תשכ"ז (29 בנובמבר 1966)
(המ 8011)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ח 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ח 1327, תשכ"ב, עמ' 2154.

פקודת העיריות

חוק עזר לאשקלון בדבר פתיחת עסקים וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-254 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית אשקלון חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —
"העירייה" — עיריית אשקלון;
"בית עסק" — חנות, משרד, מחסן, קיוסק, מזנון, בית מלאכה וכל מקום אחר בתחום העירייה שבו מתנהל עסק, געשית מלאכה או מותסנת סחורה, למעט בית אוכל, בית קפה, בית עינוג, מלון או פנסיון;
"בית-אוכל" — כל מקום בתחום העירייה שבו מוכרים דברי אוכל או משקאות לשם צריכתם בו במקום, למעט קיוסק או מזנון;
"בית קפה" — כל מקום בתחום העירייה שלגביו ניתן או יש לקבל רשיון לבית קפה על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)²;
"בית עינוג" — כל מקום בתחום העירייה שבו עורכים שעשוע ציבורי כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935³;
"ימי מנוחה" — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש"ח—1948⁴, כימי מנוחה, תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי ימי מנוחה וסופם חצי שעה אחרי שקיעת החמה במוצאי ימי מנוחה, וליל חשעה באב שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה 5 למחרת;
"פתוח" — לרבות עשיית עסק, מלאכה או עינוג או הגשת אוכל או משקה בתוך מקום סגור, או אי-סגירתו של מקום כזה על ידי האחראי לכך;
"בעל" — בעל בית עסק, בית אוכל, בית קפה או בית עינוג, לרבות שוכרו מנהלו או המחזיק בו.

2. (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק או בית עינוג.
(ב) כליל יום הזכרון לשואה ולגבורה כמשמעותו בחוק יום הזכרון לשואה ולגבורה, תשי"ט—1959⁵ (להלן — יום השואה), לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עינוג.

סגירת בתי-עסק וכתבי עינוג בימי מנוחה

3. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח —
(1) חנות לממכר מזון —
בקיץ — בשעות שבין 20.00 ובין 05.00 למחרת, ובימי שלישי, בהדשים וילי ואוגוסט גם בשעות שבין 14.00 ובין 20.00, ובשאר ימי הקיץ גם בשעות שבין 13.30 ובין 15.30;
בחורף — בשעות שבין 19.30 ובין 06.00 למחרת ובשעות שבין 13.30 ובין 15.00;
(2) קיוסק או מזנון לממכר שוקולדה, גלידה, סיגריות, עתונים או משקאות קרים לא משכרים — בשעות שבין 24.00 ובין 05.00 למחרת;

סגירת בתי-עסק בימים שאינם ימי מנוחה

¹ דוגמי מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.
³ ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 496, עמ' 49.
⁴ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 4, עמ' 12.
⁵ ס"ח 780, תשי"ט, עמ' 112.

(3) חנות לממכר פרחים, מזכרות, ספרים ועתונים — בשעות שבין 22.00 ובין 05.00 למחרת ;

(4) בית מלאכה — בשעות שבין 19.00 ובין 06.00 למחרת ;

(6) כל בית עסק שלא פורט בפסקאות (1) עד (5) —

בקיץ — בשעות שבין 20.00 ובין 07.00 למחרת ובשעות שבין 13.30 ובין 15.30 ;
בחורף — בשעות שבין 19.00 ובין 07.00 למחרת ובשעות שבין 13.30 ובין 15.30.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק במוצאי יום מנוחה ; אולם בכל אחד מהימים כ"ג, כ"ד, כ"ה, כ"ו, כ"ז ורכ"ח באלול ; ח' ו"א, י"ב וי"ג בתשרי ; ז' באדר עד ט"ו בו ; ז', ט', י', י"א, י"ב וי"ג בניסן ; ב', ג' וד' בסיון, מותר בו — אם אינו חל במועדי ישראל — לפתוח כל בית עסק עד שעה 22.00.
(ג) בסעיף זה —

„קייץ” — התקופה שמיום י"א בניסן עד יום א' בתשון ;

„חורף” — התקופה שמיום ב' בתשון עד יום י' בניסן.

4. (א) בימי מנוחה ובליל יום השואה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית אוכל או בית קפה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), בימי מנוחה, למעט יום הכיפורים וליל תשעה באב, מותר לפתוח בית אוכל או בית קפה שאין מגישים בו אוכל או משקה בליווי שעשועים, נגינה וכיוצא באלה, מהתחלת יום המנוחה עד שעה 22.00 ובין השעות 10.00 עד 15.00, לצורך מכירה והגשה של אוכל או משקה בין כתלי בית האוכל או בית הקפה.

5. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח —

(1) בית אוכל — בשעות שבין 24.00 ובין 05.00, אלא אם ניתן לו לכך היתר בכתב מאת מועצת העירייה ;

(2) (א) בית קפה שבו מופסקת כל נגינה בשעה 24.00 — בשעות שבין 01.00 ובין 05.00, אלא אם ניתן לו לכך היתר בכתב מאת מועצת העירייה ;

(ב) בית קפה אחר — בשעות שבין 24.00 ובין 05.00.
(ב) מועצת העירייה רשאית לתת היתר לפי סעיף זה, לסרב לתתו, לבטלו או להתיר לותו, לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם או לשנותם.

6. (א) הוראות סעיפים 2 ו-4 לא יחולו על בית עסק, בית עינוג, בית אוכל או בית קפה שבעליו אינו יהודי ואינו פותח אותו בימי מנוחתם של בני עדתו.

(ב) הוראות סעיפים 4 ו-5 לא יחולו על הספקת דברי אוכל או משקאות במלון, פנסיון, אכסניה או כל מקום כיוצא באלה, לאנשים המתאכסנים בו והצורכים את דברי האוכל או את המשקאות בו במקום.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 200 לירות.

8. חוק עזר למגדל (פתיחת עסקים וסגירתם), תשי"א—1951⁶ — בטל.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאשקלון (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ז—1966”.

רחביה אדיבי
ראש עיריית אשקלון

נתאשר.
י"ט בחשון תשכ"ז (2 בנובמבר 1966)
(חמ 860011)
חיים משה שפירא
שר הפנים

⁶ ק"ח 192, תשי"א, עמ' 1891.

סגירת בתי אוכל
ובתי קפה
בימי מנוחה

סגירת בתי אוכל
ובתי קפה
בימים שאינם
ימי מנוחה

החולה

ענשים

ביטול

השם

פקודת העיריות

חוק עזר ללוד בדבר פתיחת כתי-עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, מתקינה עיריית לוד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
 „העירייה” — עיריית לוד;
 „בית עסק” — חנות, משרד, מחסן, קיוסק, מזנון, בית מלאכה וכל מקום אחר בתחום העירייה שבו מתנהל עסק, נעשית מלאכה או מוחסנת סחורה, למעט בית אוכל, בית קפה, בית עינוג, מלון או פנסיון;
 „מזנון” — כל מקום שלגביו ניתן או יש לבקש רשיון למזנון על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)²;
 „קיוסק” — כל מקום שלגביו ניתן או יש לבקש רשיון לקיוסק על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן);
 „בית-אוכל” — כל מקום בתחום העירייה שבו מוכרים דברי אוכל או משקאות לשם צריכתם בו במקום, למעט קיוסק או מזנון;
 „בית-קפה” — כל מקום בתחום העירייה שלגביו ניתן או יש לקבל רשיון לבית קפה על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן);
 „בית עינוג” — כל מקום בתחום העירייה שבו עורכים שעשוע ציבורי כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935³;
 „ימי מנוחה” — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש”ח—1948⁴, כימי מנוחה, תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי ימי מנוחה וסופם חצי שעה אחרי שקיעת החמה במוצאי ימי מנוחה, וליל תשעה באב שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה 5 למחרת;
 „פתוח” — לרבות עשיית עסק, מלאכה או עינוג או הגשת אוכל או משקה בתוך מקום סגור, או אי-סגירתו של מקום כזה על ידי האחראי לכך;
 „בעל” — בעל בית עסק, בית אוכל, בית קפה או בית עינוג, לרבות שוכרו, מנהלו או המחזיק בו.

2. (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק או בית עינוג.
 (ב) בליל יום הזכרון לשואה ולגבורה כמשמעותו בחוק יום הזכרון לשואה ולגבורה, תשי”ט—1959⁵ (להלן — יום השואה), לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עינוג.
3. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח —
 (1) חנות לממכר מזון — בקיץ — בשעות שבין 20.00 ובין 05.00 למחרת, ובימי שלישי — בהדשים יולי ואוגוסט גם בשעות שבין 14.00 ובין 20.00, ובשאר ימי הקיץ — גם בשעות שבין 13.30 ובין 15.30;
 בחורף — בשעות שבין 19.30 ובין 06.00 למחרת ובשעות שבין 13.30 ובין 15.30;
 (2) קיוסק או מזנון לממכר שוקולדה, גלידה, סיגריות, עתונים או משקאות קרים לא משכרים — בשעות שבין 24.00 ובין 05.00 למחרת;

סגירת כתי-עסק
 ובתי עינוג
 בימי מנוחה

סגירת כתי-עסק
 בימים שאינם
 ימי מנוחה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ”ד, עמ’ 197.
² חוקי א”י, כרך ב’, פרק קמ”ג, עמ’ 1427.
³ ע”ד 1985, תוס’ 1 מס’ 498, עמ’ 49.
⁴ ע”ד תש”ח, תוס’ א’ מס’ 4, עמ’ 12.
⁵ סי”ח 780, תשי”ט, עמ’ 112.

(3) חנות לממכר פרחים, מזכרות, ספרים ועתונים — בשעות שבין 22.00 ובין 05.00 למחרת;

(4) בית מלאכה — בשעות שבין 19.00 ובין 06.00 למחרת;

(5) מספרה — בשעות שבין 20.00 ובין 06.00 למחרת;

(6) כל בית עסק שלא פורט בפסקאות (1) עד (5) —

בקיץ — בשעות שבין 20.00 ובין 07.00 למחרת ובשעות שבין 13.30 ובין 15.30; בחורף — בשעות שבין 19.00 ובין 07.00 למחרת ובשעות שבין 13.30 ובין 15.30.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק

במוצאי ימי מנוחה, אולם בכל אחד מהימים כ"ג, כ"ד, כ"ה, כ"ו, כ"ז וכ"ח באלול; ח, י"א, י"ב וי"ג בתשרי; ז' באדר עד ט"ו בו; ח, ט, י, י"א, י"ב וי"ג בניסן; ב, ג' וד' בסיון, מותר בו — אם אינו חל בשבת — לפתוח כל בית עסק עד שעה 22.00, וכן כל יום ה' בשבוע מותר בו — אם אינו חל במועדי ישראל — לפתוח כל בית עסק עד שעה 22.00.

(ג) בסעיף זה —

„ק"ץ" — התקופה שמיום י"א בניסן עד יום א' בחשוון;

„חורף" — התקופה שמיום ב' בחשוון עד יום י' בניסן.

סגירת כתי"א אוכל
ובתיקפה
בימי מנוחה

4. (א) בימי מנוחה ובליל יום השואה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית אוכל או בית קפה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), בימי מנוחה, למעט יום הכיפורים וליל תשעה

באב, מותר לפתוח בית אוכל או בית קפה שאין מגישים בו אוכל או משקה בליווי שעשועים, נגינה וכיוצא באלה, מהתחלת יום המנוחה עד שעה 22.00 ובין השעות 10.00 עד 15.00, לצורך מכירה והגשה של אוכל או משקה בין כחלי בית האוכל או בית הקפה.

סגירת כתי"א אוכל
ובתיקפה
בימים שאינם
ימי מנוחה

5. בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח —

(1) בית אוכל — בשעות שבין 24.00 ובין 05.00;

(2) (א) בית קפה שבו מופסקת כל נגינה בשעה 24.00 — בשעות שבין

10.00 ובין 05.00

(ב) בית קפה אחר — בשעות שבין 24.00 ובין 05.00.

חחולה

6. (א) הוראות סעיפים 2 ו-4 לא יחולו על בית עסק, בית עיוגו, בית אוכל או בית קפה שבעליו אינו יהודי ואינו פותח אותו בימי מנוחתם של בני עדתו.

(ב) הוראות סעיפים 4 ו-5 לא יחולו על הספקת דברי אוכל או משקאות במלון,

פנסיון, אכסניה או כל מקום כיוצא באלה לאנשים המתאכסנים בו והצורכים את דברי האוכל או את המשקאות בו במקום.

ענשים

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 200 לירות.

ביטול

8. חוק עזר ללוד (פתיחת עסקים וסגירתם), תש"ז—1950⁶ — בטל.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ללוד (פתיחת כתי עסק וסגירתם), תשכ"ז—1966“.

צ ב י א י צ ק ו ב י צ

נתאשר.

ראש עיריית לוד

י"ט בחשוון תשכ"ז (2 בנובמבר 1966)

חיים משה שפירא

(חמ 888028)

שר הפנים

⁶ ק"ת 105, תש"ז, עמ' 1271.

פקודת העיריות

חוק עזר לרמלה בדבר ביטול הניכויים מהשווי לצורך ארנונה של בנין בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-272 (ב) (2) לפקודת העיריות, מתקינה מועצת עיריית רמלה חוק עזר זה:

1. הניכויים הקבועים בסעיף 272 (ב) (1) לפקודה — בטלים.
2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמלה (ביטול הניכויים מהשווי לצורך ארנונה של בנין), תשכ"ז—1966“.

כיטוף
הניכויים

השם

יהודה שטיין
ראש עיריית רמלה

נתאשר.
ט"ז בכסלו תשכ"ז (29 בנובמבר 1966)
(חמ 897326)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לראמה בדבר שווקים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-25 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית ראמה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„המועצה“ — המועצה המקומית ראמה;
„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„שוק“ — מקום מפורט בתוספת הראשונה, לרבות כל מקום אחר שהמועצה אישרה אותו כשוק ציבורי והודעה על כך פורסמה על לוח המודעות של המועצה;
„מוכר“ — לרבות אדם המציג סחורה למכירה, בין שמכרה ובין שלא מכרה;
„בהמה“ — בקר, צאן, גמלים, תואים, תמורים, פרדים, סוסים וחזירים;
„תוצרת חקלאית“ — זרעים, גרעינים, מספוא, ירקות, פירות, עופות, ביצים, חלב ומוצריו, שמן, זיתים וטבק;
„פקד“ — אדם שראש המועצה מינהו בכתב להיות פקד לצורך חוק עזר זה;
„מכירה בסיטונות“ — מכירת סחורה לשם מכירתה שנית, בין כמות שהיא ובין לאחר עיבודה;
„מכירה בקמעונות“ — מכירת סחורה שאיננה בהמה, שלא בסיטונות.

הנדרות

2. (א) לא ימכור אדם סחורה אלא בשוק.
(ב) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול על מכירת סחורה בהנאות.

מכירת סחורה

3. לא ימכור אדם בהמה אלא בשוק.

מכירת בהמות

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

4. (א) בעד השימוש בשוק ישולמו למועצה האגרות המפורטות בתוספת השניה.
(ב) האגרות ישולמו —
- (1) במכירה בקמעונות — על ידי המוכר ;
(2) במכירה בסיטונות — על ידי הקונה.
5. מוכר ינקה את המקום בשוק שבו הוא מציג את סחורתו ויחזיקנו במצב נקי להנחת דעתו של הפקח.
6. לא יבעיר אדם אש בשוק, בין לבישול או לחימום ובין לשריפת פסולת, אלא במקום ובתנאים שיקבע הפקח.
7. (א) פקח רשאי לחקור כל אדם, לבדוק כל דבר ולהיכנס לכל מקום שבשוק כדי להבטיח את מילויין של הוראות חוק עזר זה.
(ב) כל אדם הנמצא בשוק חייב למלא אחרי הוראות הפקח.
8. פקח רשאי להרחיק, או להורות להרחיק, מן השוק כל אדם או כל דבר העלול לדעתו לפגוע בבריאות הציבור.
9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה או המפריע לפקח במילוי תפקידו לפי חוק עזר זה, דינו — קנס 200 לירות.
10. חוק עזר לראמה (שווקים), תשט"ז—1956² — בטל.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לראמה (שווקים), תשכ"ז—1966“.

תוספת ראשונה

(סעיף 1)

המקומות שגבולותיהם מפורטים להלן יישמשו כשווקים :

- שוק א' : מזרח — הנכס של חנא סלימאן מורעב ;
דרום — דרך ;
מערב — בריכת המים של בית הספר והנכס של ג'מיל דאוד ;
צפון — דרך.
- שוק ב' : מזרח — הנכס של אליאס עיסא סלימאן ;
דרום — דרך ;
מערב — הנכס של יוסף עווד והנכס של חביב שוכרי חנא ;
צפון — הנכס של יוסף סלים עווד.
- שוק ג' : מזרח — דרך ;
דרום — הנכס של יעקב שאכר רשיד ;
מערב — דרך ;
צפון — הנכס של ח'ליל מוסא קיס.
- שוק ד' : מזרח — הנכס של עבדאללה חזירי והנכס של עבדאללה משרקי ;
דרום — הנכס של חביב ח'ליל סמעאן ;
מערב — הנכס של עבדאללה משרקי והנכס של סאלם ח'טיב ;
צפון — הנכס של טועמה חזירי.

² ק"ח 624, תשט"ז, עמ' 1092; ק"ח 725, תשי"ז, עמ' 1824.

- שוק ה': מזרח — דרך ;
- דרום — הנכס של אליאס סמארה ;
- מערב — דרך ;
- צפון — הנכס של פריד קאסס חוסיין.
- שוק ו': מזרח — דרך ;
- דרום — הנכס של סעיד אברהים יוסף ;
- מערב — דרך ;
- צפון — הנכס של יוסף טובה.
- שוק ז': מזרח — הנכס של אליאס חזרי אברהים ;
- דרום — הנכס של תופיק דיב ;
- מערב — דרך ;
- צפון — הנכס של שפיק חנא דיב.
- שוק ח': מזרח — דרך ;
- דרום — דרך ;
- מערב — בית-הבד של משפחת סעד ;
- צפון — הנכס של משפחת סעד.

תוספת שניה
(סעיף 4)

שיעור האגרה כלירות	1. בעד מכירת תוצרת חקלאית, פרט לזיתים, שמן, טבק ותבואות
0.10	(א) לכל משא הנישא בסל או ביד
1.00	(ב) לכל משא של בהמת משא
5.00	(ג) לכל משא של מכונית
3% ממחיר המכר	2. בעד מכירת זרעים וגרעינים
0.01	3. בעד מכירת זיתים טריים או כבושים — לכל ק"ג
0.02	4. בעד מכירת שמן — לכל ק"ג
0.05	5. בעד מכירת טבק — לכל ק"ג
3% ממחיר המכר	6. בעד מכירת בהמה
3% ממחיר המכר	7. בעד מכירת סחורות אחרות שלא פורטו בפרטים 1 עד 6

נתאשר.
ד' בחשון תשכ"ז (18 באוקטובר 1966)
חמ" 85476

תיים משה שפירא
שר הפנים

תיקון טעויות

בתקנות המקרקעין (אגרות), תשכ"ו—1966, שפורסמו בק"ת 1874, תשכ"ו, עמ' 1864, בתקנה 10 (ב), בסופה, במקום „17" צ"ל „27".
בחוק עזר לרחובות (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשכ"ז—1966, שפורסם בקובץ התקנות 1957, תשכ"ו, עמ' 394, בסעיף 1, במקום „בסעיף קטן (א) צ"ל „בסעיף קטן (ה)".